

skaffe sig Indgang, fæster den sig og udvider sig i samme Retning. I Virkeligheden troer jeg ikke, at Akademiets Indflydelse paa Valgene efter Lovudkastet vil blive bethdelig mindre, men jeg maa dog ansee det for meest correct, at Ansættelsen finder Sted gennem Ministeriets Indstilling. Jeg skal ganske tiltræde den Yttring, vi have hørt af den ærede Rigsdagsmand for Odense Amts 3die Valgkreds (Fallefen) med Hensyn til Kunstens Betydning; men jeg tilstaaer ganske oprigtigt, at jeg dog her i Forsamlingen vil være meest tilbøielig til at fremhæve Kunstakademiets Betydning for Haandværkerne.

Sfcherning: Den ærede Minister søger at vinde saa megen Indgang for sit Lovudkast som muligt; han bruger dertil snart det ene, snart det andet Middel, eftersom han anseer det for heldigt; — det er hans Taktik; men vi skulle vide at tage vor Stilling derimod. Den ærede Minister kommer saa let til at kaste Rjætteriet over mod sine Modstandere; men vi ere ikke Rjættere, vi som danne dette Mindretal. Det glædede mig iøvrigt at høre, at den ærede Minister ikke har saameget imod vort Forslag, og at det ikke er saa væsentlig forskjelligt fra hvad han vil. Naar den ærede Minister troer, at det, som har bragt os til at holde paa dette Forslag, beroede paa en Misforstaaelse, saa er det ikke saa; det beroer paa en fuldkommen Forstaaelse. Den ærede Minister vil lægge Mærke til, at „kongelig ansat“ ikke giver Pensionsadkomst, dertil hører desuden, at Lønnen, hvorefter Pensionen skal beregnes, findes paa Finantsloven. Rjætteriet skal bestaae deri, at vi skulde ville forkaste, hvad der er opført paa Underbilagene; men det forkaste vi ikke, uden forsaavidt det, ved at bringes endelig ind paa selve Finantsloven, er kommet til at lide en Forandring. Dersom der saaledes paa Underbilagene har været opført en Række af fremtidige Gageringer for Akademiets Embedsmænd, samlede paa Finantsloven under een Sum, der gaaer op i Totaliteten af de andre til Akademiet budgetterede Udgifter, som da altsaa ikke fremtræde som Tilskud til Akademiets Hovedkasse, saa give saadanne kun paa Underbilagene fremtrædende Gager ikke

nogen Berettigelse ligeoverfor Pensionsloven. Lader os imidlertid forudsætte det for mig Umulige, at dette skulde kunne lykkes gennem en eller anden Fortolkning, den være nok saa suuld, af en saadan Bevilling paa Finantsloven — hvis den ærede Minister ikke erindrer, hvilken Finantslov det er, da er det den af 1851—52 — at paavise, at Tanken fra Regeringens Side har været den, at enhver af de ansatte Professorer skulde være ansat med 300 Rd. „Gage“ med Ret til Pension, saa er dog det Høieste, hvortil vi ere bundne, 7 Professorer a 300 Rd., altsaa en pensionsberettiget Gage af 2,100 Rd., medens man nu foreslaaer 3 Professorer a 1,200 Rd., hvad der udgjør en for disse Embeder vedblivende pensionsberettiget Gage af 3,600 Rd.; vort Forslag giver altsaa i den Henseende en ikke ringe Sikkerhed; antager man det andet Mindretals Forslag, saa blive ligeledes de tre Gager bindende med Hensyn til Pensionen, og saa er Sagen afgjort derhen, at den hele Pensionsberettigelse overføres paa Statskassen. Bliver man staaende ved vort Forslag, saa er det under enhver Omstændighed kun Pensionen af de 2,100 Rd., der til en Tid kan overføres paa Statskassen; men jeg er overbevist om, at alle fremtidige Gager blive at holde indenfor Akademiets egne Grændser, ligesom med Hensyn til de andre Stiftelser med særlige Fonds, der have en egen Pensionsconto og bære deres egne Pensioner. Saaledes vil det være Tilfældet, og man vil finde paa Finantsloven, at Tilskudet ikke gives til Akademiets Lønninger, men til Akademiets Hovedkasse. Altsaa er den kongelige Ansættelse der af anden Bessaffenhed end den sædvanlige, det er ikke en kongelig Ansættelse, som svarer til nogen i Finantsloven bestemt Gage. Jeg skal iøvrigt gjøre opmærksom paa, at ved vort Forslag fastholdes ogsaa en ganske anden Sag. Kultusministeriet er efter min Mening kommen til at indblande sig dybere og længere ind i Kunstakademiets Anliggender, end der med Nødvendighed ligger i Statsstyrelsens Ordning; det kan ligge i Hs. Maj. Kongens Befaling, det er en ganske anden Sag, dermed have vi Intet at gjøre, men i Statsstyrelsens Ordning ligger det ikke; paa Statens Vegne kan ingen anden Ansættelse finde Sted end den Ansæt-